

РЕШЕНИЕ

№ 13318

гр. София, 03.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 09.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Иванка Александрова, като разгледа дело номер **1752** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК.

Образувано е по жалба на П. П. - гражданин на И., чрез адв. И. срещу Решение от 18.12.2025г. на ЗКС на Посолството на РБългария в Д., И. за анулиране на виза №007380900, издадена на 03.12.2025г., обективирано в Стандартен формуляр за уведомяване за основанията за отказ, издаване на виза, анулиране или отмяна на виза за дългосрочно пребиваване, получен на 22.12.25г.

С жалбата се иска отмяна на решение за анулиране на визата, тъй като е в противоречие с материалния закон, липсват мотиви, в акта са посочени единствено правните основания по ЗЧРБ, използвани са общи и шаблонни формулировки, без да се конкретизират фактическите обстоятелства, които обосновават изводите на административния орган. Изводът, (че липсват основни документи, потвърждаващи целта на пребиваването е фактически необоснован, тъй като по административната преписка са били представени всички основни документи, удостоверяващи целта и условията на пътуването – валиден трудов договор, договор с български работодател, предоставен достъп до пазара на труда, осигурено настаняване и медицинска застраховка.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. К., който поддържа жалбата. Постъпили са писмени бележки.

Ответникът Завеждащ консулската служба на РБългария в Д., И. не изпраща представител. СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и

събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С оспорения административен акт, обективиран в Стандартен формуляр за уведомяване за основанията за отказ/анулиране на виза за дългосрочно пребиваване от 18.12.2025 г., издаден от завеждащия Консулската служба при Посолството на Република България в Д., Република И. е анулирана виза тип „D“ №[ЕИК], издадена на 03.12.2025 г. на П. П. - гражданин на И.. Визата е анулирана след получено в Посолството на РБългария в Д., И. писмо изх. № КОВ -19-00-941/09.12.2025г. на Дирекция „К. отношения“ при Министерството на външните работи, с което издадените на основание чл.24и от ЗЧРБ визи на седем индийски граждани е разпоредено да бъдат анулирани на основание чл.10, ал.1, т.17 и т.24 от ЗЧРБ. В административната преписка е приложено писмото на дирекция „К. отношения“ към МВНР, адресирано до Посолството на Република България в Д.. В него се сочи: Основание за анулиране: чл. 10, ал. 1, т. 17 и т. 24 от ЗЧРБ. При допълнителната проверка е установено, че липсват основни документи, потвърждаващи целта на престой в РБ. Налице са основателни съмнения за формално изпълнение изискванията на ЗЧРБ и НУРВИВОР, с цел получаване на виза и последващо пребиваване на територията на страната или вторична миграция към страните от З. Европа. Посочените в писмото и в „допълнителни бележки“ във формуляра за анулиране твърдения не са подкрепени с никакви доказателства по делото. Дирекция „Миграция“ - МВР не е участник в съгласувателната процедура видно от полученото писмо по делото на 04.03.26г. Държавна агенция „Национална сигурност“ е изразила положително становище в Националната визова информационна система в хода на съгласувателната процедура по издаване на визата (писмо от 27.02.2026г.).

При така установената по делото фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена от лице с правен интерес и в законоустановения срок. В жалбата се навеждат твърдения за засягане правото на достъп до съд, защитимо от ЕКПЧ, спорът попада в приложното поле на правото на ЕС – правата по Директива 2011/98/ЕС относно единната процедура за издаване на разрешение за пребиваване и работа, като чл.10, ал.4 от ЗЧРБ е неприложим в случая, тъй като се оспорва не отказ за издаване на виза, а решение на анулиране на вече издадена такава. Относно спазване на срока за обжалване, съдът констатира, че оспореният формуляр е връчен на 22.12.25г., адв. И. е подала жалба по административен ред, на която е отговорено с писмо КОВ – 55-26-4/13.01.2025г. от Началника на отдел „НВЦ“ ДКО - МВНР, че не е уважена. В 14 дневен срок, който изтича на 27.01.2026г. адв. И. е подала жалбата си до АССГ, видно от датата на електронния подпис, като жалбата е входирана на следващия ден в деловодството на съда.

Разгледана по същество жалбата се явява **ОСНОВАТЕЛНА**.

Оспореният Стандартен формуляр за уведомление за анулиране на виза тип „D“ е издаден от компетентен орган, представени са заповеди за компетентност на подписалия стандартния формуляр орган. Допуснати са обаче съществени нарушения на административно-производствените правила, тъй като не е спазено изискването за мотивираност на административния акт. Поради това съдът не може да провери доколко правилно е приложен материалният закон.

В стандартния формуляр са изписани правните норми на чл. 10, ал. 1, т. 17 и т. 24 от Закона за чужденците в Република България, но административният орган не е посочил кои конкретни документи не са били надлежно представени към заявлението, поради което се налага анулиране на визата на 18.12.2025г., след като е била издадена на 03.12.2025г. За съда не е ясно кои „основни

документи потвърждаващи целта на престоя в РБ липсват“, кои от представените документи се считат за недостоверни, какви конкретни обстоятелства пораждат съмнения относно целта на пребиваването. Не са приложени доклади от извършена проверка, становища на компетентни органи, съдържащи такива констатации или доказателства, които да установяват твърденията за „вторична миграция“.

Съгласно чл. 170, ал. 1 АПК, в съдебното производство административният орган носи доказателствената тежест да установи съществуването на фактическите основания, посочени в акта. В същия смисъл съдът е дал указания в разпоредбата за насрочване на делото, но такава доказателствена дейност не е осъществена. По делото е представено писмо на Държавна агенция „Национална сигурност“, от което се установява, че в съгласувателната процедура по заявлението за виза е изразено положително становище, като апликантът не е идентифициран като заплаха за националната сигурност. Дирекция „Миграция“ не е участвала в съгласувателната процедура. Твърдението, че „липсват основни документи, потвърждаващи целта на пребиваването е необосновано, предвид че не са посочени изрично такива.

Съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК административният акт следва да съдържа фактическите и правни основания за неговото издаване. В случая административният акт съдържа единствено общи формулировки, без индивидуализиране на конкретни факти. Такива не са посочени и в писмо изх. № КОВ -19-00-941/09.12.2025г. на Дирекция „К. отношения“ при Министерството на външните работи, с което издадената на основание чл.24и от ЗЧРБ виза на П. П. е разпоредено да бъде анулирана. Това не позволява ефективен съдебен контрол за законосъобразност и представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, поради което административният акт подлежи на отмяна.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, I - во отделение, 11-ти състав:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на П. П. - гражданин на И. Решение от 18.12.2025г. на ЗКС на Посолството на РБългария в Д., И. за анулиране на виза №007380900, издадена на 03.12.2025г., обективирано в Стандартен формуляр за уведомяване за основанията за отказ, издаване на виза, анулиране или отмяна на виза за дългосрочно пребиваване, получен на 22.12.25г.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: